

vestitorul

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 mai

Seria I, Anul XX, Nr. 11 (259), 2015

Întru mulți ani preafericite părinte cardinal Lucian!

Din sumar:

Alocuțiunea Papei Francisc la rugăciunea *Angelus* - pag. 3;

Preotul, doctor al sufletelor - pag. 8-9;

Klaus Iohannis, în vizită la Papa Francisc- pag. 18.

Scrisoare circulară

Publicarea textului Liturghierului era de mult o necesitate pentru Biserica noastră deoarece ultima ediție, publicată la Roma în anul 1996, era epuizată.

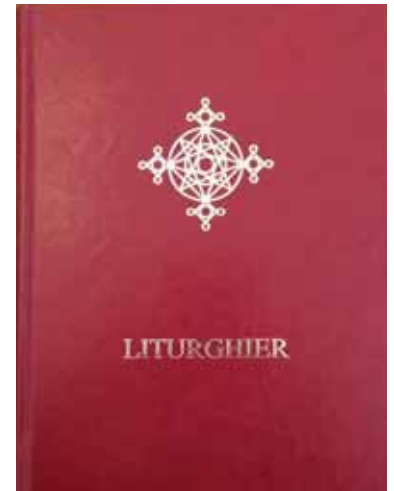
Din punct de vedere teologic, orice ediție liturgică se conformează unei tradiții de traducere pe care Biserica noastră a mărturisit-o cu cinste până în 1948. Este mai puțin știut că această preocupare teologică era consacrată cu acribie de Scaunul apostolic al Romei cu mult timp în urmă pentru Bisericile de tradiție bizantină, încă din secolul al XVIII-lea, sub Papa Benedict al XIV (1675-1758). Mai apoi, sub pana erudită a cardinalului Pitra (1812-1889), la Roma, în timpul pontificatului Fericitului Papă Pius al IX-lea (1792-1878), au fost verificate și publicate succesiv textele liturgice ale Bisericilor catolice de tradiție bizantină. Liturghierul este, prin urmare, nu numai o comoară de trăire a Bisericilor răsăritene născute pe moștenirea unor sfinți ca Ioan Gură-de-Aur sau Vasile cel Mare, dar și un edificiu milenar de credință și magisteriu indiscutabil al întregii lumi catolice.

Prezenta ediție, sub egida Arhiepiscopiei Majore, preia, ca și ediția din 1996, alegerile lingvistice ale limbii române după spiritul Liturghierului din 1931 publicat de mitropolitul de vrednică pomenire, Vasile Suci (1873-1935). Cu atât mai mult cu cât stilul liturgic, practicat nu numai de Biserica Greco-Catolică, după Unirea de la 1 decembrie 1918, a fost consacrat de Academia Română drept unul din cele cinci stiluri ale limbii române. În acest sens, salutăm cu recunoștință micile îndreptări de limbă necesare propuse pentru prezenta ediție de Prof. Univ. Dr. Francisca Băltăceanu și

Prof. Univ. Dr. Monica Broșteanu de la Universitatea din București, cărora Sinodul episcopilor Bisericii noastre a dorit să le încredințeze îndreptarea lingvistică a acestui tezaur de rugăciune. Competențelor lor filologice, dar și simțului teologico-spiritual în studiul limbii liturgice române le este datorată această

ediție care continuă, iată, acum, frumoasa înșiruire de ediții liturgice pe care Blajul a lăsat-o moștenire posterității. Constatăm, de asemenea, cu bucurie și clarificarea rubricilor de tipic, prin grija Comisiei sinodale liturgice, ceea ce oferă celebranților o mai multă detașare în acțiunea liturgică a săvârșirii Tainei Sfintei Euharistii.

În baza drepturilor conferite de Codul Canoanelor Bisericilor Orientale și de Dreptul Particular, ca urmare a deciziei Sinodului Episcopilor Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică, reunit în sesiune ordinară între 18-20 mai 2015, conform cann. 112 și 657 §3 din Codul Canoanelor Bisericilor Orientale spre cunoștință tuturor Episcopilor, protopopilor, și preoților Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică, emitem prezenta

vestitorul

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Ioan Dărăbăneanu, Alin Crețu, Ioan Măgherușan

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

SCRISOARE CIRCULARĂ

prin care DISPUNEM

ca prezenta ediție 2014 a Liturghierului să fie textul oficial în uzul liturgic al Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică.

Mulțumind Domnului pentru reeditarea Liturghierului, ne reînnoim fidelitatea față de tezaurul intangibil de credință al învățaturii creștine și față de comuniunea cu Scaunul Apostolic al Romei. Și contemplăm sufletește legătura vie, sacramentală cu ceea ce a înstituit Fiul lui Dumnezeu, în legământul de credință, speranță și iubire cu El.

Prezenta Scrisoare Circulară intră în vigoare începând cu data publicării ei.

Dat la Blaj, Sediul Arhiepiscopului Major,
20 mai 2015

Pomenirea liturgică a Sf. m. Talaleu

Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unite cu
Roma, Greco-Catolică
Președintele Sinodului Episcopilor Bisericii Române
Unite cu Roma, Greco-Catolică
† **Cardinal LUCIAN**

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus* Isus și-a data viața pentru prietenii săi 10.05.2015

Iubiți frați și surori, bună ziua!

Evanghelia de astăzi – Ioan, capitolul 15 – ne duce din nou în cenacol, unde ascultăm porunca nouă a lui Isus. Spune așa: „Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții așa cum v-am iubit Eu!” (v. 12). Și, gândindu-se la jertfa crucii, de acum iminentă, adaugă: „Nimeni nu are o iubire mai mare decât aceasta: ca cineva să-și dea viața pentru prietenii săi. Voi sunteți prietenii Mei dacă faceți ceea ce vă poruncesc” (v. 13-14). Aceste cuvinte, rostite în timpul ultimei cene, rezumă tot mesajul lui Isus; mai mult, rezumă tot ceea ce a făcut El: Isus și-a dat viața pentru prietenii Săi. Prieteni care nu l-au înțeles, care în momentul crucial l-au părăsit, l-au trădat și l-au renegat.

Aceasta ne spune că El ne iubește deși noi nu merităm iubirea Sa: așa ne iubește Isus! În acest mod, Isus ne arată drumul pentru a-l urma, drumul iubirii. Porunca Sa nu este un simplu precept, care rămâne mereu ceva abstract sau exterior față de viață. Porunca lui Cristos este nouă pentru că cel dintâi El a realizat-o, a întrupat-o, și astfel legea iubirii este scrisă o dată pentru totdeauna în inima omului (cf. Ieremia 31,33). Și cum este scrisă? Este scrisă cu focul Spiritului Sfânt. Și tot cu acest Spirit, pe care Isus ni-l dăruiește, putem merge și noi pe acest drum!

Este un drum concret, un drum care ne face să ieșim din noi înșine pentru a merge spre ceilalți. Isus ne-a arătat că iubirea față de Dumnezeu se realizează în iubirea aproapelui. Amândouă merg împreună. Paginile Evangheliei sunt pline de această iubire: adulți și copii, culți și neștiutori, bogați și săraci, drepti și păcătoși au avut primire în inima lui Cristos. Așadar, acest Cuvânt al Domnului ne cheamă să ne iubim unii pe alții, chiar dacă nu întotdeauna ne înțelegem, nu întotdeauna suntem în acord... dar tocmai acolo se vede iubirea creștină. O iubire care se manifestă chiar dacă există diferențe de opi-

nie sau de caracter, însă iubirea este mai mare decât aceste diferențe! Această iubire ne-a învățat-o Isus.

Este o iubire nouă pentru că este reînnoită de Isus și de Spiritul Său. Este o iubire răscumpărată, eliberată de egoism. O iubire care dăruiește inimii noastre bucuria, așa cum spune Isus însuși: „V-am spus acestea pentru ca bucuria Mea să fie în voi și bucuria voastră să fie deplină” (v. 11). Tocmai iubirea lui Cristos, pe care Duhul Sfânt o revarsă în inimile noastre, săvârșește în fiecare zi minuni în Biserică și în lume. Sunt multe mici și mari gesturi care ascultă de porunca Domnului: „Să vă iubiți unii pe alții așa cum Eu v-am iubit pe voi” (cf. In 15,12).

Gesturi mici, de toate zilele, gesturi de apropiere de un bătrân, de un copil, de un bolnav, de o persoană singură și în dificultate, fără casă, fără loc de muncă, imigrată, refugiată. Grație forței acestui Cuvânt al lui Cristos, fiecare dintre noi poate să devină aproape față de fratele sau sora pe care îi întâlnește. Gesturi de apropiere, de proximitate. În aceste gesturi se manifestă iubirea pe care Cristos ne-a învățat-o. Să ne ajute în aceasta Mama noastră Preasfântă, pentru ca în viața zilnică a fiecăruia dintre noi iubirea față de Dumnezeu și iubirea față de aproapele să fie mereu unite. (...)

Urez tuturor o duminică frumoasă – puțin caldă... Și vă rog, nu uitați să vă rugați pentru mine. Poftă bună și la revedere!

www.ercis.ro

Anul Sfânt al Milostivirii: *logo*-ul și calendarul celebrărilor

A avut loc marți, 5 mai 2015, la Sala de presă a Sf. Scaun, prezentarea calendarului manifestărilor din Anul Sfânt al Milostivirii și a *logo*-ului, emblema specifică a acestui eveniment extraordinar pentru viața Bisericii. Au intervenit președintele Consiliului Pontifical pentru Promovarea Noii Evanghelizări, arhiepiscopul Salvatore Fisichella, și subsecretarul aceluiași departament, mons. Graham Bill.

După cum a specificat papa Francisc în bula de proclamare "Misericordiae vultus", Anul sfânt extraordinar este prilejuit de împlinirea a 50 de ani de la încheierea Conciliului Vatican II, drept care manifestările încep la 8 decembrie 2015 și se încheie la 20 noiembrie 2016. O precizare importantă se dovedește necesară, a subliniat la conferința de presă mons. Salvatore Fisichella:

- "Jubileul milostivirii nu este și nu vrea să fie Marele jubileu al anului 2000. Orice comparație, prin urmare, este lipsită de semnificație pentru că orice An sfânt poartă cu sine specificul său și finalitățile sale. Papa dorește ca acest Jubileu să fie trăit la Roma ca și în Bisericile locale; acest fapt comportă o atenție particulară la viața respectivelor Biserici și la exigențele lor, astfel încât inițiativele să nu fie o suprapunere la calendar, ci să fie mai degrabă complementare. Mai mult, pentru prima dată în istoria jubileelor se oferă posibilitatea de a deschide Poarta Sfântă – Poarta Milostivirii – și în fiecare dieceză, în special în catedrală sau într-o biserică deosebit de semnificativă sau într-un sanctuar de importanță specială pentru pelerini".

Istoria jubileelor se caracterizează prin cadența de 50 și de 25 de ani. Cele două jubilee extraordinare – din 1933 și 1983 – au respectat cadența aniversării mântuirii săvârșită de Cristos. De data aceasta, jubileul milostivirii are o specificitate:

- "Acesta este un Jubileu tematic. Are la bază conținutul central al credinței și intenționează să recheme Biserica la misiunea ei prioritară de a fi semn și mărturie a milostivirii în toate aspectele vieții pastorale".

Arhiepiscopul Fisichella a prezentat în cuvântul său și emblema Anului jubiliar al milostivirii, așa numitul "logo", care a spus că reprezintă "o sumă teologică a milostivirii" pornind de la moto-ul luat din Luca 6,36: "Fiți milostivi precum Tatăl vostru este milostiv". Biserica "își propune să trăiască milostivirea după exemplul Tatălui care cere să nu judecăm și să nu condamnăm, ci să iertăm și să dăruim iubire și iertare fără măsură" (cf Lc 6,37-38).

Logo-ul anului jubiliar este opera preotului iezuit sloven Marko Ivan Rupnik. Imaginea, foarte îndrăgită de Biserica din primele veacuri, pentru că exprimă iubirea lui Cristos care duce la împlinire misterul întrupării sale prin răscumpărare, scoate în evidență profilul Fiului lui Dumnezeu care îl ia pe umerii săi pe omul rătăcit. Desenul este realizat în așa fel încât să arate

că Bunul păstor atinge în profunzime trupul omului și o face cu o iubire atât de mare încât îi schimbă viața. Cele trei ovale concentrice, de culoare din ce în ce mai clară spre margine, sugerează mișcarea lui Cristos care îl poartă pe om din noaptea păcatului și a morții. Pe de altă parte, profunzimea culorii mai închise sugerează și iubirea de nepătruns a lui Dumnezeu Tatăl care pe toate le iartă. Un detaliu din *logo*, însă, nu scapă unei priviri atente. Din nou, mons. Fisichella:

- «Bunul Păstor, cu o milostivire dusă până la sfârșit, ia asupra sa omenirea, dar ochiul său drept se suprapune cu ochiul stâng al omului. Cristos vede cu ochii lui Adam și acesta, cu ochii lui Cristos. Orice om, așadar, descoperă în Cristos propria umanitate și viitorul care îl așteaptă. Scena este amplasată în interiorul unui migdal, altă imagine îndrăgită de iconografia antică și medievală care aduce aminte de co-prezența celor două naturi, dumnezeiască și umană, în Cristos".

Din calendarul celebrărilor liturgice care marchează Anul Sfânt al Milostivirii mons. Fisichella a subliniat pelerinajul animatorilor de pelerinaje, de la 19 la 21 ianuarie; celebrarea de la 3 aprilie pentru mișcările și asociațiile care se inspiră din spiritualitatea milostivirii; pelerinajul de la 4 septembrie pentru membrii asociațiilor de voluntariat și cel de la 9 octombrie pentru comemorarea Sfintei Fecioare Maria, Maica milostivirii; mai departe, pelerinajul de la 24 aprilie al copiilor care se pregătesc la sacramentul Mirului, cel de la 29 mai pentru diaconi și de la 3 iunie pentru preoți, în sărbătoarea Inimii Preasfinte a lui Isus; jubileul cateheților, pe 25 septembrie; în fine, pe 12 iunie, pentru cei bolnavi și îngrijitorii lor, iar pe 6 noiembrie, jubileul deținuților.

Toate manifestările programate și cele care vor fi incluse de acum încolo sunt publicate pe site-ul internet al jubileului (iubilaemmisericae.va sau im.va), disponibil în limbile italiană, engleză, spaniolă, portugheză, franceză, germană și polonă.

(continuare în pag. 5)

(urmare din pag. 4)

Calendarul oficial al evenimentelor**Aprilie 2015 / Sâmbătă 11 aprilie 2015**

Duminica Îndurării Divine

Lectura Bulei de Proclamare a Jubileului.

Decembrie 2015 / Marți 8 decembrie 2015

Solemnitatea Neprihănitei Zămisliri

Deschiderea Porții Sfinte din Bazilica Sfântul Petru.

Duminică 13 decembrie 2015

Duminica a 3 a a Postului Crăciunului

Deschiderea Porții Sfinte de la Bazilica Sfântul Ioan Lateran și a catedralelor din lume.

Ianuarie 2016 / Vineri 1 ianuarie 2016

Solemnitatea Sfintei Maria, Mama Domnului

Ziua mondială a păcii.

Deschiderea Porții Sfinte a Bazilicii Sfânta Maria (Santa Maria Maggiore).

Marți 19 ianuarie - joi 21 ianuarie 2016

Jubileul celor care lucrează în sanctuar

Luni 25 ianuarie 2016

Sărbătoarea Convertirii Sfântului Pavel

Deschiderea Porții Sfinte a Bazilicii Sfântul Pavel (Basilica di San Paolo fuori le mura).

Februarie 2016 / Marți 2 februarie 2016

Sărbătoarea Prezentării lui Isus și Ziua Vieții Consacrate

Jubileul Vieții Consacrate și Încheierea Anului Vieții Consacrate.

Miercuri 10 februarie 2016

Miercurea Cenuși

Trimiterea Misionarilor în Bazilica Sfântul Petru.

Luni 22 februarie 2016

Bazilica Sfântul Petru

Jubileul Curiei Romane.

Martie 2016 / Vineri 4 și sâmbătă 5 martie 2016

“24 de ore pentru Isus” cu celebrare penitențială în Sfântul Petru în după masa zile de vineri, 4 martie.

Duminică 20 martie 2016

Duminica Floriilor

La Roma, Ziua Diecezană a Tinerilor.

Aprilie 2016 / Duminică 3 aprilie 2016

Duminica Divinei Îndurări

Jubileul celor care aderă la spiritualitatea Îndurării Divine.

Duminică 24 aprilie 2016**Duminica a 5 a după Paști**

Jubileul băieților și a fetelor (13 – 16 ani)

Profesiunea de credință pentru o cultură a milostivirii.

Mai 2016 / Duminică 29 mai 2016

Corpul Domnului în Italia

Jubileul Diaconilor.

Iunie 2016 / Vineri 3 iunie 2016

Sărbătoarea Sfintei Inimi a lui Isus

Jubileul Preoților

160 de ani de la introduce re a sărbătorii, introdusă în 1856 de Pius IX.

Duminică 12 iunie 2016

A XI Duminică a Timpului Ordinar

Jubileul bolnavilor și a persoanelor invalide.

Iulie 2016 / Marți 26 - duminică 31 iulie 2016

Jubileul Tinerilor

Ziua Mondială a Tinerilor în Cracovia.

Septembrie 2016 / Duminică 4 septembrie 2016

A XXIII Duminică a Timpului Ordinar

Pomenirea Fericitei Tereza de Calcuta / 5 septembrie

Jubileul muncitorilor și voluntarilor milostivirii.

Duminică 25 septembrie 2016

A XXVI Duminică a Timpului Ordinar

Jubileul Cateheților.

Octombrie 2016**Sâmbătă 8 și duminică 9 octombrie 2016**

Sâmbătă și duminică după Sărbătoarea Sfintei Maria a Rozarului, Jubileul marian.

Noiembrie 2016 / Marți 1 noiembrie 2016

Sărbătoarea Tuturor Sfinților

Sfânta Liturghie celebrată de Sfântul Părinte în memoria credincioșilor decedați.

Duminică 6 noiembrie 2016

A XXXII Duminică a Timpului Ordinar

Jubileul pușcăriașilor în Sfântul Petru.

Duminică 13 noiembrie 2016

A XXXIII a Timpului Ordinar

Închiderea Porții Sfinte în Bazilicile din Roma și Dieceze.

Duminică 20 noiembrie 2016

Sărbătoarea Domnului Isus Cristos, Regele Universului

Închiderea Porții Sfinte în Sfântul Petru și închiderea Jubileului Milostivirii.

Alin CREȚU

Originalitatea iatrogeniilor

Trecerea de la starea de sănătate la cea de boala este percepută de către oameni ca o schimbare neplăcută, nedorită, reprezentându-și-o ca pe un pericol, o situație negativă care se opune cursului firesc al vieții. Cei aflați în suferință din cauza unei boli reacționează diferit față de aceasta, elaborându-și atitudini variate, care au caracter de apărare, compensare sau refugiu față de ele. Acceptarea stării de sănătate și refuzul bolii este un lucru firesc care se raportează la instinctul de conservare, la grija față de sănătate, teamă de boală și consecințele acesteia.

Termenul iatrogenie provine de la grecescul *iatros* (vindecator, medic) și *genos* (produs de, făcut de). În sens larg iatrogenic înseamnă indus de medic, iar alăturarea paradoxală boală iatrogenă se referă la acele probleme care rezultă din tratamentul medical profesionist și despre care se presupune că nu ar fi apărut dacă aceste tratamente nu ar fi fost aplicate. Termenul de iatrogenie este extins nu doar la activitățile desfășurate de către medic, ci și la cele efectuate de către asistente medicale, tehnicieni etc.

Un autor pretinde că cel puțin 20% dintre persoanele care intră într-un spital vor contracta o boala iatrogenă. Cele mai multe iatrogenii se datorează medicamentelor și reacțiilor adverse ale acestora, în primul rând supramedicației și exagerării importanței folosirii medicamentelor. Există și fenomenul de supramedicalizare a vieții prin care pacienții cer în mod exagerat și inutil sprijinul și asistența medicului pentru fapte sau afecțiuni banale cum ar fi mici dureri, oboseală, viroze ușoare.

Greșita sau incompleta abordare terapeutică, incapacitatea medicului de a comunica programul terapeutic pe înțelesul bolnavului fără ca acest lucru să îi creeze anxietăți suplimentare sunt tot atatea surse de tulburări iatrogene. În ceea ce privește diagnosticele, superficialitatea medicului sau solicitarea exagerată a examenelor de laborator, pot determina pacientul la exagerarea simptomatologiei și la transformarea acestora, deseori banale în ipostaze patologice: el completează boala până la un nivel la care crede ca va fi luat în serios. Există și iatrogenie negativă adică generată de lipsa informațiilor pe care medicul le ofera pacienților. Tăcerea sau vorbirea eliptică are un puternic efect psihotraumatizant subliniat de apariția rapidă a unei patologii de dezvoltare.

Au loc și situații în care medicul perseverează în căutarea cu orice preț a simptomelor. Ermetismul sau exprimarea sofisticată a acestora în fața bolnavilor, absența unui contact corespunzător cu ei, necunoașterea psihologiei subiectului și incapacitatea de a-i anticipa reacțiile, pronunțarea unor cuvinte la întâmplare de către cadrele medii cu ocazia efectuării unor intervenții banale (hemoleucograma, electrocardiograma etc.) reprezintă situații care, pe un teren psihologic predispus, pot genera reacții

de amploare nebănuită (nevrotice și psihotice). Teama de actul medical, nivelul intelectual și cultural scăzut pot interfera în orice etapă a relației medic - bolnav (anamneza, examen psihic, examen somatic, analiza de laborator, explorări funcționale etc.), la care se adaugă informațiile medicale furnizate de mass-media, prospectele și agențele medicale. Accesibilitatea crescută a populației la actul medical și la unitățile medicale înalt specializate, ca de altfel și numărul mare de prescripții medicamentose, reprezintă alte premise ale iatrogeniilor.

Atitudinea față de propria sănătate poate lua, în anumite situații de viață și la anumite persoane, un caracter exagerat. Atenția omului este orientată în mod constant asupra propriului său corp, care devine preocupare tematică, o prezență permanentă, o grijă în câmpul propriei sale conștiințe, pe care o va interpreta într-o manieră subiectivă, fiind înclinat să-i descopere sau să-i atribuie diverse acuze din care să își construiască suferințe personale de diferite forme și intensități. Medicii se găsesc în fața unui domeniu al patologiei generale, cu un caracter neobișnuit, original. Aceste situații sunt rezultatul unor probleme de cultură, dobândită deformat, în urma unei false înțelegeri a propagandei de educație sanitară, care cultivă teamă de boli, considerând că în felul acesta face o acțiune de profilaxie; pot proveni și din citirea unor materiale, cărți sau reviste medicale fals interpretate; tulburări pot apărea și în urma întâlnirii cu medicul (consultații medicale, investigații repetate de laborator etc). Suferințele invocate de către bolnav sunt nedecelabile la examenul clinic. Dacă sunt produsul elaborat al propriei imaginații se numesc boli autogene, iar în cazul întâlnirii bolnavului cu surse de informație medicală sau cu medici (consultații și investigații medicale), boli iatrogene. Durerile sunt trăite de către persoana respectivă cu o deosebită intensitate și autenticitate, ca niște experiențe sufletești reale, pe care medicii trebuie să le cunoască, să le înțeleagă, să le explice și față de care trebuie să adopte o atitudine de un tact deosebit.

Esențialul în înțelegerea acestei suferințe este să se pătrundă dincolo de cele spuse de bolnav, pentru a-i descoperi și înțelege natura personalității, motivele și mobilurile problemelor sale. Rolul medicului este, de a converti durerile subiective ale celui dintâi, într-o formă coerentă, fiind un răspuns al specialistului la frământările bolnavului, o formulare a suferinței, pe care acesta o așteaptă din partea celui la care a mers. Aceasta formulare medicală semnifică pentru cel aflat în suferință afirmarea autenticității durerilor sale, care-l va eticheta ca bolnav real, confirmând prin aceasta că problemele îi sunt adevărate și că el nu este unul închipuit, așa cum este suspectat de alții.

Primul tip de bolnav este cel dificil, incidental,

(continuare în pag. 7)

(urmare din pag. 6)

la limita noțiunii. Acești bolnavi vin să se plângă medicului de unele tulburări vagi, imprecise, fără claritate deosebită, cu grijă de a se pune la adăpost de surprize, și care, după ce află de la specialist că nu au nimic, pleacă acasă liniștiți.

Al doilea tip de bolnav dificil are forma severă, majoră, ireductibilă, care nu numai că se agață îngrijorat de boala lui, considerând-o foarte gravă, fiind acaparat de aceasta, preocupat numai de ea, dar este și nemulțumit de felul cum este tratat, acuzându-i pe medici și pe cei care l-au îngrijit, socotindu-i vinovați de suferințele sale. Pentru ei, ideea de boala are un caracter foarte grav, influențându-le profund personalitatea, sfera emoțională și judecata, comportamentul și relațiile interpersonale.

Al treilea tip de bolnav dificil este cel intermediar, ca de exemplu:

A) suferindul care consultă medicul pentru probleme banale, dar care, nemulțumit de sfaturile primite, apelează la alți specialiști, unul după altul;

B) studentul în medicină, care la primele întâlniri cu bolnavii și cu lecturile de patologie își „descoperă” suferințe de tipul celor văzute sau citite, începând să se adreseze medicilor pentru probleme imaginare, copiate prin imitație;

C) persoane frustrate, cu eșecuri sau singure, cu un psihic labil, care somatizează aceste psihotraume, considerându-se bolnave și care consultă medicii pentru suferințe în spatele cărora se află situații conflictuale de viață;

D) bolnavi conștiințioși care ascultă și notează cu grijă sfaturile medicului, dar pe care nu le urmează, adresându-se ulterior altuia, pentru a-l verifica pe primul și tot așa mai departe;

E) tipul opus celui de mai sus este bolnavul conștiințios, care urmează într-un mod absolut indicațiile medicale, solicitând permanent din partea specialistului explicații, amănunte etc.

A doua categorie de persoane care intră în discuție sunt medicii, pe care bolnavii îi caută și preferă după anumite criterii: autoritate, experiența îndelungată, faimă, opinia clientelei și volumul mare al acesteia, poziția socială a medicului, succesele cunoscute ale acestuia etc; sunt criterii de ordin subiectiv - emoțional de reclamă medicală.

Bolnavii așteaptă ca medicii să le vorbească despre problemă, pentru a-și justifica în fața conștiinței și a așteptărilor lor convingerea că sunt în mod real suferinzi,

că nu totul este imaginar. E foarte importantă atitudinea medicului și indicațiile pe care acesta le dă, fiind preferabil să ofere un diagnostic decât să-i spună bolnavului că nu are nimic, deoarece altfel, va crea suspiciuni noi și crescute din partea bolnavului. Persoana va crede că în mod absolut cert că este suferindă și că boala îi este foarte gravă, iar medicul prin tăcere sau prin nedagnosticare îi ascunde realitatea cu privire la starea sănătății sale, socotindu-l pe specialist incapabil și adresându-i-se altuia, de la care așteaptă ceea ce crede că primul i-a ascuns sau refuzat.

Studiul personalității bolnavilor cu suferințe iatrogene, al bolnavilor dificili, evidențiază câteva trăsături specifice care explică receptivitatea sau înclinația acestora către tipul de patologie menționată.

Aspectele personalității lor sunt următoarele:

A) Egocentrism pronunțat cu tendință de analiză a propriului corp și a stării de sănătate a acestuia.

B) Temperament senzitiv-emoțional, impresionabil și labil, ușor influențabil, cu dificultăți de adaptare.

C) Sugestibilitate crescută, tendința de a crede și de a accepta cu o mare ușurință, părerea și sfaturile altora, în materie de sănătate și de boală.

D) Nesiguranță de sine, neliniște, preocupat până la anxietate.

E) Boala apare ca un argument explicativ, care justifică, în mintea lor, atât suferința, cât și nevoia de a fi protejați de ceilalți și, în mod special, de a fi tratați medical.

F) Dorința inconștientă a persoanei, de a fi bolnav pentru a se afla sub îngrijire medicală.

G) Imaturitate emoțional - afectivă și o regresie a Eu -lui, cu refugiu în boală.

Experiențele sufletești personale ale bolnavilor se deosebesc sau contravin tipurilor de boli cunoscute sau modificărilor somatice și funcționale, iatrogeniile fiind fenomene psihice parazitare și morbide.

Iatrogenia sugestivă reciprocă sau contagiunea psihică apare în cazul unui cuplu, foarte sudat, consolidat în timp, în care partenerii sunt dependenți unul de celălalt. În cazul în care, în mod real, una dintre persoanele din cadrul cuplului, se îmbolnăvește, cealaltă va prelua imitând simpatetic, printr-un proces de inducție - transfer, suferința primeia, acuzând și ea, la rândul-i, aceleași manifestări și suferințe. Această influență este anulată și starea de sănătate a persoanei induse se reface în situația în care cele două sunt separate una de cealaltă.

Intențiile apostolatului rugăciunii pentru anul 2015

IUNIE

Universală: Pentru ca migranții și refugiații să găsească primire și să fie tratați cu respect în țările în care ajung.

Pentru evanghelizare: Pentru ca întâlnirea personală cu Isus să trezească în mulți tineri dorința de a-i oferi propria existență în preoție sau în viața consacrată.

Ioan MĂGERUȘAN

PREOTUL, DOCTOR AL SUFLETELOR

Omul este o ființă alcătuită din trup și suflet. De sănătatea trupului de ocupă doctorul uman, iar de sănătatea sufletului, preotul. Sufletul este scânteie divină; principiu de viață care își are izvorul în Dumnezeu; realitate spirituală ce nu provine de la materie; taină adâncă ce adăpostește comori nebănuite rămase de multe ori captive sub răni pe care, cu greu ne încumetăm a le dezvălui. Terapia pentru suflet este precedată de o cercetare profundă și conștientă a tuturor rănilor și aducerea lor în fața lui Dumnezeu.

Pentru abordarea problemelor sufletești e nevoie de o conlucrare divino-umană pentru a vindeca partea lăuntrică, spirituală a omului. Preotul are de la Dumnezeu marea carismă a vindecării și de aceea poate contribui din plin, la vindecare sufletelor noastre. Însă, această vindecare nu constă doar în eliminarea factorilor care viciază sufletele, ci de a înscrie acolo tot ce este bun, frumos, adevărat, necesar și util mântuirii. În locul păcatului preotul sădește în suflete: dragoste, credință și speranță; dreptate și cumpătate; înțelepciune și tărie. Ele împreună alcătuiesc balsamul necesar pentru vindecarea rănilor sufletești care, prin umilință și smerenie înalță pe credincioși până la Adevărul suprem, la Isus. „Preoția este un sacrament care dă puterea preoțească și harul de a putea îndeplini cu sfințenie slujbele bisericesti. Cea mai înaltă putere preoțească este: de a prefăce pâinea și vinul în Trupul și Sângele lui Isus Cristos; de a ierta păcatele; de a predica cuvântul lui Dumnezeu. [...] Preotul este între Dumnezeu și om; el prezintă rugăciunile noastre la Dumnezeu și ne aduce binefacerile lui Dumnezeu”. (1)

Preoția este, totodată, un dar de la Dumnezeu sădit în sufletul celor vrednici de a purta această Sfântă Taină. „Preoția se săvârșește aici, pe pământ, dar ea are rang între dregătoriile cerești” (Sf. Ioan Gură de Aur). Fără cinstirea preoției nu se poate obține iertarea de păcate. Preoții sunt adevărați prieteni ai lui Isus și mijlocitori pentru noi în lume. Preoția se manifestă în fapt prin sacramente și prin virtuți. Vrednicia slujirii preoțești este apreciată de credincioși după modul în care preotul își duce viața în propria sa familie și în societate. Preotul are de parcurs treptele unei pregătiri ce nu încetează niciodată, urcând spre desăvârșire ca să depășească pe ceilalți oameni prin virtutea sufletului său, prin caracterul lui exemplar și prin modelul de dăruire pentru cei pe care îi păstorește. Isus zice: „Păstorul cel bun Își pune sufletul pentru oile Sale” (In.10,11). Isus Cristos S-a arătat ca Păstor și Doctor vindecând suferințele sufletești și trupești. El nu a ezitat să spună: „Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi” (Mt.9,12). „În slujirea bisericească a celui hirotonit, Cristos însuși este prezent Bisericii sale, în calitate de Cap al trupului său, Păstor al turmei sale, Mare preot al

jertfei răscumpărătoare, Învățător al Adevărului. Acest lucru îl exprimă Biserica atunci când spune că preotul, în virtutea Sacramentului Preoției acționează în persoana Christi Capitis”. (2)

Acționând „în persoana lui Cristos Capul”, preotul este un alt Cristos: „Sacerdos alter Christus”. Cristos este o prezență activă în Biserică prin Sfânta Euharistie și prin Cuvânt. Datorită consacrării sacerdotale pe care a primit-o preotul, îl reprezintă pe Cristos, învață în numele și în prezența Lui și propune adevărul de credință deslușit de Evanghelie. Ceea ce Cristos a spus despre Sine este valabil și pentru preot: „Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M-a trimis (In. 7,16). Isus a trimis pe apostoli și prin ei pe preoți, în misiunea de a predica adevărul de credință zicând: „Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi” (In.20,21). Preoții Noului Testament au luat puterea de a vindeca sufletele de la Isus Cristos.

Deci, izvorul preoției este Cristos. El a instituit Sacramentul Preoției la Cina cea de Taină. După ce a binecuvântat pâinea și vinul, mulțumind, le-a oferit apostolilor ca Trup și Sânge al Său, apoi a zis: „aceasta să faceți spre pomenirea Mea”(Lc.22,19). Prin adevărul de credință pe care preoți sunt chemați să îl ofere ca învățătură, ei intră într-o comuniune profundă cu însuși Cristos, Cel care spune: „Adevărat grăiesc vouă: Oricâte veți lega pe pământ vor fi legate și în cer, și oricâte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în cer” (Mt.18,18). Dar și stăpânitorii pământului au puterea de a lega; dar ei pot lega numai trupurile. Puterea de a lega și dezlega a preoților se adresează sufletelor și ea străbate cerurile. Dumnezeu confirmă și întărește în ceruri cele făcute de preoți aici pe pământ. Domnul a dat preoților o mare putere cerească: „Căroră veți ierta păcatele, ele vor fi iertate, și căroră le veți ține, vor fi ținute” (In.20,23). „În fața mâinii preotului, cu degetele închipuind semnul sfintei cruci și făcând semnul sfintei cruci, diavolul fuge, păcatele se șterg, lanțurile cad, lacrimile se usucă, sufletele se slobozesc și pleacă luminate, ușurate, vesele, fericite”. (3)

Preoților li s-a încredințat zămislirea cea spirituală, cea de a doua naștere a noastră prin botez. Prin preoți ajungem mădulare a preafericitului Cap al lui Cristos; beneficiem de aceea fericită naștere „din apă și din Spirit”, de libertatea lăuntrică și de înfiere după har. Biserica este adevăratul spital al sufletelor în care preotul, prin harul divin, le tratează de păcatul necurăției, al urii și al violenței, și sădește în locul lor virtuțile necesare mântuirii. Terapia pentru rănilor sufletelor noastre trebuie să o aplicăm întocmai, pentru binele nostru. Dacă intrăm în Biserică și ne căim sincer de păcatele noastre, nu suntem judecați și nici condamnați, ci primim îndurare și

(continuare în pag. 9)

Zi de reculegere pentru persoanele consacrate

În fiecare an, Biserica Catolică marchează Ziua mondială de rugăciune pentru vocații la preoție și la viața consacrată. Cu ocazia acestei zile speciale, ajunsă în acest An al Vieții Consecrate la cea de-a 52-a ediție, în ziua de 10 mai la Mănăstirea Franciscană „Maica Domnului” din Oradea a avut loc o zi de reculegere spirituală pentru persoanele consacrate din Eparhia de Oradea.

Această zi a avut ca scop principal rugăciunea pentru vocații, mărturia de viață consacrată și comuniunea fraternă. Ziua a început cu participarea la Sfânta Liturghie alături de credincioșii parohiei, celebrată de pr. vicar Antoniu Chifor, pr. paroh Mihai Vătămănelu OFMConv și pr. Solomon Ion OFMConv.

În predica sa, pr. paroh a transmis mesajul Sfântului Părinte Papa Francisc cu tema „Exodul, experiență fundamentală a vocației”. La baza oricărei vocații creștine – subliniază Sfântul Părinte – se află întocmai ieșirea din comoditatea și rigiditatea eu-lui propriu, pentru a orienta întreaga viață în jurul unui centru, în Isus Cristos. Vocația este o chemare de iubire care atrage și trimite dincolo de sine, declanșând „un exod permanent din eu-l închis, spre eliberarea lui în dăruirea de sine”.

La finalul liturghiei au fost prezentate două mărturii despre viața consacrată, ale surorilor Andrea de la Zalau și Maria de la Beiuș. Toți cei prezenți la liturghie s-au rugat pentru persoanele consacrate din Eparhia de Oradea și pentru noi vocații la viața consacrată în rândul tinerilor. În momentul de rugăciune, împărtășire și meditație care a urmat, tema centrală a fost „Orgoliul de a deveni pâine”, ca și Isus! Orgoliul de a deveni pâine pentru a-i cuprinde pe toți. E ca și când Isus ar spune: „Vrei să fii ca mine? Pune-te

înaintea celorlalți ca unul care slujește! Vrei să devii mare ca și mine? Așeză-te pe ultimul loc. Vrei să atingi culmea, aceea pe care Isus a atins-o în Euharistie? Devino și tu pâine!” Astfel, fiecare dintre cei prezenți a putut din nou asculta chemarea, vocea interioară care le-a deschis drumul vocației, drumul vieții consacrate.

Agapa a încheiat această frumoasă zi, într-o atmosferă de comuniune, bucurie și împărtășire reciprocă. Mulțumim Bunului Dumnezeu și Sfintei Fecioare Maria, modelul vieții consacrate, pentru frații și surorile din diferite ordine și congregații, care au ales să-L urmeze pe Cristos, ascultându-I cuvintele: „Mergeți în toată lumea, predicați Evanghelia la toată făptura!”

Simona COBE

(urmare din pag. 8)

iertarea păcatelor. Doctorul trupurilor tratează pacienții pentru viața actuală, preotul tratează sufletele pentru viața veșnică. În tradiția Bisericii noastre sunt trei ordini sacre: episcopatul, preoția și diaconatul. Acestea sunt considerate părți ale Sacramentului Preoției. Episcopul posedă plinătatea sacramentului ordului; este împărțitorul harului supremei preoții și are autoritatea de a învăța și de a îndruma. Preoții păstoresc sub autoritatea episcopului și au puterea de administrare a Sfintelor Sacramente. Diaconii primesc prin impunerea mâinilor dreptul de a slui împreună cu episcopii și preoții lor.

Să nu ne închipuim că sarcinile preoției, căreia i s-au încredințat puteri divine, sunt și ușor de îndeplinit. Cerințele sunt pe măsura puterilor încredințate, iar preotul este supus ispitelor mult mai mult decât laicii. „Bate-voi păstorul și se vor risipii oile” (Mc.14,27). Este nevoie ca noi toți să ne rugăm pentru păstorii noș-

tri; să-i iubim și să fim mereu în preajma dânilor; să le ascultăm și să le urmăm sfatul; iar la rândul nostru, să-i sfătuim în probleme civile și de administrație, dacă avem pregătirea și experiența necesare. Aplicând sufletului un tratament adecvat și eficace, îl eliberăm de povara păcatelor și vom putea să dăm fiecărei zile șansa de a fi cea mai frumoasă din viața noastră. Pentru a avea o viață fericită, trebuie să avem o minte limpede și liniștită, iar sufletul și inima să fie curate. „Nu exista lucruri mărețe, doar lucruri mici cu o dragoste mare. Fericite sunt acelea” (Maica Tereza). Să rugăm pe bunul Dumnezeu să ne ajute ca sufletele noastre să se deschidă spre dreptate și adevăr, să înflorească și să lumineze întreaga existență, fiindcă în sufletul în care lipsește păcatul, sălășluiește plinătatea harului divin.

(1) Mărtincă I. Sacramentele Bisericii Catolice, Ed. Arh. Romano-Catolice București 2003, Vol. II, p.119; (2) Idem p.121; (3) Idem p.131.

Ioan DĂRĂBĂNEANU

PASTILA CREDINȚEI

(IX)

10. MINORITARII MAJORITARI ÎN COLECȚIA MEA DE EXCELENȚE ... EMINENȚE ... EXCEPȚII ...

Nu am avut niciodată vocația colecționarului chiar dacă, încă din pruncie, îmi doream mereu să colecționez câte ceva. Colecționarea timbrelor a eșuat în faza de începere a acțiunii cu toate că un timbru din Lituania, ce ilustra un geolog cu pioletul înfipt într-o stâncă, m-a determinat să dau examen de absolvire la Facultatea de Biologie - Geografie - Geologie din Cluj. Jocul întâmplărilor a făcut să devin profesor de biologie și nu geolog. Nu am reușit să devin nici colecționar de vederi, oferind toate vederile "capturate" din familie ori de la rude, unui prieten și coleg de școală. Împreună cu acesta făceam călătorii imaginare, admirând vederile din țară și din lume. Interesant este că totuși, această minimă pasiune colecționară mi-a fost de mare folos. Subiectul la geografie, obiect de examen la concursul de admitere în facultate, cu titlul "Lacurile din R.P.R.", l-am rezolvat, aproape cu brio, retrospectiv în minte colecția de vederi, cu această temă, din albumul colegului meu. Anii au trecut, aducând pentru mine calitatea de colecționar. Am reușit și eu, în sfârșit, să colecționez ceva: Revista Secolul XX din perioada 1969 - 1989. Iarăși au mai trecut câțiva ani, peste două decenii, și iată-mă din nou în postura de colecționar încercând să întocmesc "Colecția mea de excelențe, eminențe, erudiții, excepții, evenimente".

De unde și până unde?

În 2014, am ajuns, cu diagnosticul înfricoșător al secolului nostru, sub bisturiul domnului dr. Gheorghe Bumbu, o excelență în domeniul urologiei. Atunci am realizat că în viața mea, comună cu a celor mulți, am avut șansa contactului spiritual și fizic, cu personalități de excepție, excelențe în diferite domenii de activitate. Am început să exersez acea "in memoriam" omagială capabilă să-mi inducă bucuria și recunoștința existențială. Am realizat că toți și fiecare în parte, au sculptat, în mine, crâmpene din diferite modele de viață. Am hotărât, cu destulă îndrăzneală, să fac din amintirea Domniilor lor, o colecție pe care să o contemplu din când în când, în zilele scurte și nopțile lungi, care-mi sunt rânduite, încă, de bunul Dumnezeu. Am construit pentru fiecare, în sufletul meu, câte o locuință unde să fiu primit pentru taifasul anilor trecuți sau a zilelor trecute, să-mi încarc sufletul cu bucuria timpului pe care l-am trăit, să șoptesc recunoscător "Doamne îți mulțumesc pentru tot ce mi-ai dat, pentru tot ce mi-ai luat și pentru tot ce mi-ai lăsat" în această viață.

Și acum o să încerc să răspund unei întrebări firești celui care citește aceste mărturisiri. De ce această dezvăluire în paginile revistei Vestitorul?

Întâi pentru că atins de ispita mândriei confe-

sionale, încerc să constat prezența în "colecția mea" a ceea ce am numit "minoritarii majoritari", adică minoritarii greco-catolici care făptuiesc valori majore ale existenței umane, alături de majoritarii confesionali ai neamului nostru.

Un alt motiv cel **al adevărului**, având în vedere tendința unora de a-l uita, sau de a pune sub obroc lumina acestuia, atunci când e vorba despre rolul Bisericii Române Unite cu Roma, ori despre personalitățile de valoare ale acestuia. În sinteză: să ne cunoaștem noi și să ne cunoască și alții!

Și încă ceva: să încercăm, trudind la edecul faptelor, să devenim continuatorii, urmașii "minoritarii majoritari" și nu epigonii acestora.

În cele ce urmează voi face o "trecere în revistă" a excelențelor ... eminențelor ... erudiților ori excepționalilor din "colecția mea" amintindu-i pe cei care fac parte din categoria sintagmei din titlul acestei pastile a credinței. O specificație necesară: prezentarea de acum, va fi sintetică, înghesuită în una sau două fraze. Detalierea, dacă va fi, se va întinde, în paginile unor cărțuli, un fel de bibliotecă de buzunar.

Primul personaj, de fapt o personalitate, maestrul de atletism Matei Francisc (1913 - 2003), pornit din condiția de prunc orfan de tată, susținut în școală de "Seminarul Greco - Catolic, ocrotitorul orfanilor și al săracilor din județele Bihor, Satu Mare, Maramureș", un dascăl absolut, din care s-au hrănit zeci de generații. Hrană, întru creșterea lacomă în capacități fizice și morale, urcate pe podiumurile performanțelor naționale.

Preotul Virgil Munteanu, a cunoscut martirajul temniței comuniste, în numele credinței și a confesiunii greco-catolice pe care nu a renegat-o, cu prețul suferinței și a umilinței.

"Învățătorul" din clasele primare ale pruncilor satelor din Bihor, s-a întâlnit cu greco-catolicismul prin anii 1925 când călugării franciscani de la Drăgești au făcut să "se simtă mai aproape de Dumnezeu".

Pictorul "maestrul întemnițat" Pop Niculiță și-a petrecut 18 ani din viață în prizonierat (doi ani) și în temnițele deținuților politici.

Din rândul academicilor universitari, în colecția sufletului meu, îl păstrez cu venerație pe doctorul în Științe biologice Viorel Soran, "patriarh" al lumii vegetale, ecologistul eseist, cercetător științific și spiritual al iubirii omului și a naturii.

Academicienii cei "fără de seamă" a căror amintire îmi prilejuiește onoranta și recunoscătoarea reverență, sunt: Emil Pop, Eugen Pora, Ioan Anton.

O excelență prin treapta ierarhică, dar mai ales prin harul spiritual, care primează prezentul din "colecția mea" este P.S.S. Virgil Bercea, Episcopul de Oradea.

(continuare în pag. 11)

Întâlnirea copiilor în Protopopiatul Greco-Catolic Șimleu Silvaniei

Sâmbătă, 16 mai a.c., Parohia Greco-Catolică Nașterea Maicii Domnului din localitatea Iaz, județul Sălaj, a găzduit întâlnirea copiilor din parohiile aparținătoare Protopopiatului Șimleu Silvaniei. Sfânta Liturghie a început la ora 10.30, fiind oficiată de preoții însoțitori. Părintele Protopop Nicolae Bodea a rostit un cuvânt de învățătură în care a subliniat că Dumnezeu îi iubește pe cei mici pentru că sunt nevinovați și curăț, pentru că sunt sinceri și spontani. Pornind de la o istorioară i-a făcut pe copii să înțeleagă cum este Dumnezeu: ne caută pe fiecare dintre noi, chiar dacă, poate, noi ne-am îndepărtat foarte mult de El. Părintele paroh, Vasile Pop, a mulțumit tuturor preoților care s-au implicat în organizare, precum și credincioșilor care au muncit pentru pregătirea celor necesare.

Programul a continuat cu masa de prânz oferită cu generozitate de credincioșii parohiei în Căminul Cultural din localitate. După-amiază în curtea bisericii, conduși de animatorii trimiși de Biroul Pastoral din Oradea și de părintele Ioan Șanta, responsabil cu tinerii, copiii au avut ocazia de a se bucura de câteva ore de jocuri, concursuri și dansuri.

În încheierea zilei, Muzeul de Artă Populară Liția Bodea din localitate a fost o ocazie de delectare și cunoaștere a unor frumoase vestigii etnografice expuse și îngrijite cu migală de tânăra studentă pasionată de obiectele tradiționale ale zonei.

Ocazie de cunoaștere, de socializare, de rugăciune și recreere, astfel de activități sunt simpatizate de cei mici.

(urmare din pag. 10)

Tot în "prezentul lucrurilor prezente" din aceeași colecție, mai amintesc încă două nume pline: istoricul dr. Mihoc Blaga și poetul Ioan Moldovan.

Opresc aici această "trecere în revistă" deoarece la poarta gândurilor mele sosesc mereu, din fericire, noi și noi personalități.

Sunt cei despre care Sf. Apostol Pavel spunea în Corinteni (12,7- 9) "fiecăruia i se dă arătarea Spiri-

De ce o activitate care să îmbine jocul cu rugăciunea? Pentru că psiho-pedagogia creștină recomandă o astfel de abordare: pentru copil activitățile vor îmbrăca o formă ludică, adică sub formă de joc, sau vor îmbina activitatea efectivă cu episoade de joc. De fapt și la școală facem exact același lucru în clasele primare: activitatea de învățare este presărată cu jocuri didactice.

Jocurile copiilor însă, făcute la umbra Bisericii, sub supravegherea adulților, sunt o rugăciune prelungită, atunci când respectă niște reguli, atunci când le oferă acestora ocazia de a comunica, de a colabora, de a lucra în echipă, de a zâmbi și a fi fericiți. Atunci când reușim să-i facem pe copiii noștri să se întoarcă acasă mai bucuroși, mai mulțumiți, ei își vor asculta părinții mai bine, se vor bucura de pâinea de pe masă sau de alte bucurii simple și în această situație este vorba despre o caritate extraordinară făcută copiilor și familiilor acestora.

Se cuvin sincere mulțumiri tuturor celor care au dăruit din sufletul, din timpul, din intenția bună și curată, tuturor pe care îi cunoaștem sau pe care, în anonim, numai Dumnezeu îi știe!

Florica BODEA

tului spre folosul altora" adică "unuia îi este dat prin Spirit, să vorbească despre înțelepciune; altuia să vorbească despre cunoștințe" (în cazul nostru: Viorel Soran; "învățătorul"). Și mai departe altuia "darul tămbăduirilor" am adăuga noi fizice (Dr. Gheorghe Bumbu) sau spirituale (P.S.S. Virgil).

Și încheiem: **"Dar toate aceste lucruri le face unul și același Spirit care dă fiecăruia în parte, cum voiește"** (Corinteni 12,11).

Prima Împărtășanie solemnă

Douăzeci și cinci de copii de la Liceul "Don Orione", între care 24 din clasa a II-a și unul din clasa a III-a, au primit, Duminică, 26 aprilie 2015, Prima Împărtășanie solemnă în Parohia "Duminica Tuturor Sfinților".

Copiii au fost pregătiți pentru acest moment al primirii lui Isus, rămas cu noi în Sfânta Taină a Euharistiei, în trupul și sufletul lor curat, de către Părintele Mihai Fechetă, paroh și responsabil-coordonator al Liceului, împreună cu doamna Janinna Ghinde – învățătoare.

Bunul Dumnezeu ne-a binecuvântat duminică cu o dimineață însorită și caldă, astfel copiii, îmbrăcați în haine de sărbătoare, au pornit în procesiune din curtea Liceului până la Biserică însoțiți de preoți, ministranți, propriile familii, profesori și colegi de școală, invitați și credincioși.

A urmat celebrarea Sfintei Liturghii, la care a participat în mod activ întreaga comunitate prezentă, iar copiii, ajutați de animatorii Oratoriului "Sfântul Luigi Orione" au adus laudă celui Înviat ce a venit în sufletul lor, prin cântece și rugăciune.

Cuvântul de învățătură a fost rostit de Părintele paroh Mihai Fechetă, printre altele și călugăr în Congregația "Don Orione" și profesor de religie la Liceul "Don Orione". Părintele a amintit că este o zi deosebită pentru acești copii minunați. Dar pentru comunitatea noastră este deasemenea o sărbătoare importantă: 25 de copii au făcut Prima Spovadă și Împărtășanie Solemnă. Părintele a mai amintit deasemenea importanța păcii în lume, pace interioară, după cum ne arată însuși Isus. Într-adevăr primele cuvinte ale lui Isus cel Înviat sunt: "Pace vouă!" (Io 20,19). Le-a cerut mai întâi părinților și bunicii să fie model și exemplu pentru copiii lor în tot ceea ce fac și să nu îi lase pe copii fără Isus în inima lor. Adresându-se copiilor a subliniat importanța ascultării de părinți și educatori, dar mai ales frumusețea de a fi cu Isus, îndem-

nându-i să se împărtășească cât mai des.

După Sfânta Liturghie, Pr. Florian, a adus mulțumiri tuturor celor care au contribuit la pregătirea acestui moment: copiilor în primul rând, părinților, educatorilor, profesoarelor de religie și preoților colaboratori.

În acest an a fost prezent în mijlocul nostru și părintele Ugo Bozzi, care a venit în vizită și cu această ocazie a adresat un salut comunității, al cărei păstor a fost nu cu mulți ani în urmă.

Deasemenea, Pr. Mihai a înmănat fiecărui copil o diplomă: Amintire de la Prima Spovadă și Împărtășanie Solemnă, precum și câteva cărți de rugăciune și cateheză.

Toată comunitatea prezentă a continuat acest moment deosebit participând la o agapă frățească, în sala de festivități a Liceului, oferită prin grija familiilor și a Congregației „Don Orione”. Totul a fost sub o trăire profundă și cu multe emoții.

Mulțumim Bunului Dumnezeu pentru acest timp de har revărsat peste comunitatea noastră. Ne rugăm pentru acești îngerași ca să fie mereu uniți cu Isus, iar cei mari, părinții și educatorii lor, să fie mereu exemple și modele vii de mărturisire ale lui Cristos în lume.

Prima Sfântă Spovadă și Împărtășanie solemnă

Elevii clasei a-3-a A, ai Liceului Greco Catolic „Iuliu Maniu” și un grup de copii ai Parohiei Oradea 1, Catedrala Sfântul Nicolae, au trăit duminică, 10 mai 2015 clipe de alege bucurii și emoții la un eveniment unic în viața lor: „Prima Sfântă Spovadă și Împărtășanie solemnă”.

Au fost alături de ei la acest eveniment formatorii lor: doamnele învățătoare Iacob Elena, Marian Dalia, profesorul de religie Ivuț Eugen, părintele Duma Ovidiu parohul Catedralei, cât și părinții, rudeniile apropiate și prietenii.

Evenimentul a fost marcat de prezența unui sobor de preoți, în frunte cu Înalt Preasfinția Sa Yanniss Spiteris, Arhiepiscop și Mitropolit de Korfu, vicar apostolic de Tesalonic, aflat în aceste zile în vizită la Oradea și Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcopul eparhiei noastre.

Preasfinția Sa Virgil, referindu-se la Evanghelia Duminicii Samaritencei, a subliniat faptul că, copiii sunt asemenea unei fântâni din care se vor putea „adăpa” generațiile viitoare.

Biroul de presă

Circulara Preafericitului Cardinal Lucian Mureșan

**Preasfinții Voastre,
Cucernici Părinți,
Iubiți Credincioși,**

Am aflat cu toții despre dramaticele încercări și persecuții pe care le trăiesc creștinii în întregul Orient Mijlociu. Biserica Catolică, prin Sfântul Părinte Papa Francisc, este alături de suferința fraților în credință din această parte a lumii, și îndeosebi a comunităților din Țara Sfântă, pământ binecuvântat de însuși sângele și lucrarea Mielului Dumnezeu, Mântuitorul nostru Isus Cristos. Cu adevărat „aceste suferințe agravate în ultimele luni din cauza conflictelor care zbuciumă această regiune (...) strigă către Dumnezeu și ni se adresează nouă tuturor, chemându-ne la rugăciune și la orice alt mod de inițiativă” (din Scrisoarea Sfântului Părinte Papa Francisc adresată creștinilor din Orientul Mijlociu, 21 decembrie 2014).

În acest sens, Congregația pentru Bisericile Răsăritene cheamă toate Bisericile locale să își manifeste sprijinul în acest moment atât de dificil pentru frații noștri, organizând, ca în fiecare an, Collecta pro Terra Sancta. Biserica noastră Română Unită cu Roma se alătură în unire de dragoste și frățietate cu frații noștri din Țara Sfântă, și îi invită pe toți credincioșii greco-catolici să se alăture acestei acțiuni de solidaritate creștină pe care o propovăduiește Biserica în spiritul Evangheliei.

În comuniune cu întreg Sinodul Episcopilor Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică, dispunem și binecuvântăm organizarea în ziua de duminică, 24 mai 2015 a unei colecte naționale în toate catedralele și bisericile de pe cuprinsul teritoriului Bisericii noastre, pentru susținerea creștinilor din Țara Sfântă, cei care, după cuvântul Papei Francisc, sunt chemați „să promoveze dialogul, să zidească punți, în spiritul Fericitilor, și să vestească Evanghelia Păcii” (din Scrisoarea adresată creștinilor din Orientul Mijlociu).

Sumele colectate vor fi trimise de către Cucernicii Părinți fiecărei Episcopii în parte, care, prin intermediul Arhiepiscopiei Majore de la Blaj, le vor transmite Congregației pentru Bisericile Răsăritene la Vatican, într-o acțiune concretă de ajutorare a semenilor noștri.

Cerând bunului Dumnezeu, prin mijlocirea Maicii Sfinte, inimi generoase în ajutorarea fraților aflați în nevoie, rămânem uniți în rugăciune și în comuniune de slujire.

Cu arhieresti binecuvântări,

**Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unite
cu Roma, Greco-Catolică**

+ Cardinal LUCIAN

Astăzi, problemele se depășesc prin solidaritate

În fața acestui scenariu preocupant, este necesară o mobilizare, care să unească eforturile populației, ale instituțiilor private și civile. Nu se pot amâna pași concreți care să favorizeze deschiderea a noi locuri de muncă, mai ales pentru tineri, dându-le posibilitatea de a se realiza prin intermediul unei munci oneste – a spus Papa celor 7000 de pelerini din regiunea Molise, pe care i-a primit sâmbătă, 2 mai 2015, în Aula Paul al VI-lea din Vatican.

Amintindu-și de vizita pastorală de pe 5 iulie 2014, la Molise și Campobasso-Boiano, când a proclamat în Dieceza de Isernia Anului Jubiliar în cinstea Sfântului Celestin al V-lea, Pontiful a reiterat problemele grave care afectează încă această regiune: lipsa locurilor de muncă pentru tineri – care îi determină să se îndrepte spre alte țări – și lipsa serviciilor pentru persoanele în vârstă, bolnave, cu dizabilități, și ale familiilor.

Pontiful a subliniat credincioșilor molizi nevoia unui „elan misionar, care poate să meargă dincolo de o realitate misionară statică”, pentru care anul jubiliar celestinian să fie „oportunitate de întoarcere la Cristos și la Evanghelie, de împăcare cu Dumnezeu și aproapele”.

În acest mod renaște dorința de a duce iubirea tuturor, a continuat el, mai ales „persoanelor singure, marginalizate, umilite de suferință și injustiție socială (...) celor care, oboșiți de cuvinte omenești, simt o nostalgie profundă de Dumnezeu”.

Papa Francisc a subliniat importanța Anului Jubiliar dedicat Sfântului Celestin al V-lea și ca pregătire pentru Jubileul Extraordinar al Milostivirii numit de el, în care „fiecare comunitate parohială este chemată să fie loc privilegiat de ascultare și anunțare a Evangheliei, casă de rugăciune în jurul Euharistiei, adevărată școală de comuniune, unde ardoarea carității să predomine tentația unei religiozități superficiale și aride”.

«Drumul diecezan orientat către caritate» este propunerea Papei ca soluție pentru problema lipsei locurilor de muncă, deoarece numai în acest mod pot fi implicate mai multe persoane, mai multe realități sociale și instituționale, pentru a-i acosta pe cei care suferă sau se află în dificultate.

„Cât e de frumos să înfruntăm problemele vieții alături de Isus, având cu noi Persoana și mesajul său” – spunea papa Francisc anul trecut tinerilor din regiunile Abruzzo și Molise, invitându-i să meargă mai departe cu încredere, să învingă provocările momentului prezent, susținându-se și ajutându-se reciproc.

„Tinerilor și tuturor, vă repet astăzi: problemele se depășesc prin solidaritate. Vă încurajez așadar să fiți mărturisitori ai solidarității în orașele și regiunile voastre, la locul de muncă, la școală, în familiei și societate”.

Mihaela CABA

<http://ro.radiovaticana.va>

Sinodul Episcopilor Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică COMUNICAT

În perioada 18-20 mai 2015 s-au desfășurat la Blaj, sediul Arhiepiscopului Major, lucrările sesiunii ordinare de primăvară ale Sinodului Episcopilor Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică.

La lucrările sinodale, sub președinția Preafericitului Părinte Cardinal Lucian, Arhiepiscop Major, au participat toți Episcopii greco-catolici din țară, absentând, în mod motivat, Preasfinția Sa John Michael Botean, Episcop Eparhial de Canton – Ohio (SUA).

Printre temele dezbătute de Părinții sinodali, pot fi amintite: reeditarea Liturghierului, procesul de beatificare al Episcopilor greco-catolici morți în faimă de martiri sub regimul comunist, Școala Catolică la diferite niveluri, precum și chestiuni legate de prezența comunităților greco-catolice române în diaspora. Totodată, au fost abordate chestiuni de ordin canonic, administrativ și juridic referitoare la situația actuală a Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică.

În după-masa zilei de marți 19 mai 2015, Episcopii sinodali au celebrat un TE DEUM în Catedrala Arhiepiscopală Majoră „Sf. Treime” din Blaj, cu ocazia împlinirii a 25 de ani de episcopat ai Preafericitului Pă-

rinte Cardinal Lucian, Întâistătorul Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică.

Următoarea Sesiune Sinodală ordinară se va desfășura în intervalul 9-11 noiembrie 2015 la Blaj, sediul Arhiepiscopului Major.

Sinodul Episcopilor îi reunește pe toți Episcopii Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică, din România și din afara granițelor țării, reunindu-se în sesiune ordinară de două ori pe an, primăvara și toamna.

Notar **Pr. Cristian CRIȘAN**

TE DEUM ÎN CATEDRALA BLAJULUI

Marți, 19 mai, a.c., la ora 19.00, Episcopii greco-catolici reuniți în perioada 18-20 mai la Blaj pentru sesiunea ordinară a Sinodului Episcopilor Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică, au celebrat un Te Deum în Catedrala Arhiepiscopală „Sfânta Treime”, cu ocazia aniversării a 24 de ani de la preluarea acesteia.

După slujbă, părintelui Vicar Mitropolitan Ioan Fărcaș i-a fost înmănată o diplomă de aleasă cinstire pentru râvna și dărnicia arătată față de Biserică.

În continuare, episcopii, preoții și credincioșii prezenți l-au felicitat pe Preafericitul Părinte Cardinal Lucian, care pe 23 mai își sărbătorește ziua de naștere, iar pe 27 mai împlinește 25 de ani de episcopat.

Întru Mulți Ani, Preafericite Părinte!

<http://www.e-communio.ro>

Conferința Episcopilor Catolici din România COMUNICAT

Familia, școala catolică și activitatea de caritate a Bisericii s-au aflat în centrul discuțiilor episcopilor romano-catolici și greco-catolici, reuniți la Satu Mare în perioada 6-8 mai a.c., în sesiune plenară de primăvară a Conferinței Episcopilor Catolici din România (CER).

Analizând demersurile Comisiei Comune a Camerei Deputaților și a Senatului de Revizuire a Constituției, episcopii catolici au semnat o scrisoare comună adresată Parlamentului României prin care au reafirmat cererea de modificare și reformulare a articolului 48, alin.

1, cu precizarea clară că „Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între un bărbat și o femeie, pe egalitatea acestora și pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor”.

De asemenea, în numele demnității umane, episcopii au subliniat importanța susținerii comunităților rrom și a altor categorii sociale defavorizate aflate la „periferia societății”, insistând pentru păstrarea identității și a integrării lor în comunitățile locale, prin programe de lungă durată.

Totodată, au fost prezentate principalele etape ale pregătirii Întâlnirii Naționale a Tineretului Catolic, care va avea loc la Cluj-Napoca în perioada 22-26 iulie a.c., și stadiul înscrierilor și al organizării evenimentului.

Episcopii au aprobat logo-ul și site-ul Conferinței Episcopilor din România, proiecte prezentate de Comisia media a CER, care vor reflecta identitatea și activitatea Bisericii Catolice din România.

În cadrul lucrărilor, a fost prezentat și analizat și noul Statut al Confederației Caritas România, iar la propunerea acestei instituții de caritate a Bisericii, episcopii au hotărât organizarea unei colecte de ajutor umanitar pentru victimele cutremurului din Nepal, pentru data de 7 iunie 2015.

În ședințele de lucru, episcopii au abordat și alte teme din viața Bisericii, cum ar fi școala catolică, viața consacrată, și au discutat despre inițiative și proble-

me pastorale și sociale, precum și despre evenimente mai importante care au avut loc sau sunt în derulare pe agenda de lucru din următoarele luni.

Episcopii au fost informați, de asemenea, de încheierea mandatului de cinci ani ca secretar general al CER al Pr. Coșa Eduard Mihai și l-au numit în funcția rămasă vacantă pe Pr. Francisc Ungureanu, din Arhiepiscopia Romano-Catolică de București, începând cu 1 iunie 2015.

În fiecare zi episcopii au avut momente de rugăciune comună și au avut ocazia să se întâlnească cu credincioșii de ambele rituri la celebrările liturgice în bisericile din Satu Mare. Următoarea sesiune plenară a CER va avea loc în perioada 21-23 septembrie 2015, la Lugoj.

După încheierea sesiunii de lucrări, episcopii vor participa sâmbătă, 9 mai 2015, alături de pelerini din întreaga țară la pelerinajul anual la „Cimitirul săracilor” de la Sighet.

Conferința Episcopilor din România îi reunește pe toți episcopii romano-catolici și greco-catolici din România și exprimă unitatea Bisericii locale și uniunea intimă cu urmașul lui Petru, Sfântul Părinte. Episcopii catolici din România se întrunesc de două ori pe an în sesiune ordinară, primăvara și toamna.

Secretar general
Pr. Eduard Mihai COȘA

Întâlnirea națională a responsabililor pentru învățământ catolic

La invitația Preasfințitului Aurel Percă, președintele Comisiei pentru învățământ din cadrul Conferinței Episcopilor catolici din România, la Predeal, în perioada 15-16 mai 2015, se desfășoară întâlnirea națională a responsabililor pentru învățământ catolic din diecezele și eparhiile catolice din țară.

În cadrul întâlnirii, cei prezenți vor lucra la elaborarea unei metodologii de organizare și funcționare a învățământului confesional. De asemenea, vor stabili tematica pentru examenul de definitivat gradul II și I din învățământul preuniversitar catolic.

<http://angelus.com.ro>

Loterie pentru Centrul de Zi Ioaniș

Asociația Caritas Eparhial Oradea organizează Loteria pentru Centrul de zi Ioaniș. Loteria se desfășoară în perioada 02 mai 2015 – 01 iunie 2015. Biletele se pot procura din Librăria Gutenberg, str. Ep. Mihai Pavel nr.4 Oradea, de la sediul asociației Caritas Eparhial Oradea, str. Ep. Mihai Pavel nr.3 Oradea precum și de la voluntarii caritas. Pentru a participa, persoanele trebuie să achiziționeze minim un bilet de Loterie. Valoarea unui bilet este de 5 lei. Regulamentul este disponibil în mod gratuit oricărui solicitant la sediul organizatorului precum și pe site-ul http://www.caritaseparhial.ro/promotion_10_ro.php

Premiile care vor fi acordate în cadrul acestei Loterii sunt următoarele: *Premiul 1: O săptămână la Rimini, Italia, pt. 2 persoane; Premiul 2: Școală auto, categoria B pt. o persoană; Premiul 3: Un weekend la Coada Lacului pt. 2 persoane; Premiul 4: O cină pt. 2 persoane la Hanul cu Noroc; Premiul 5: O cină pt. 2 persoane la Hanul cu Noroc; Premiul 6: Un robot de bucătărie; Premiul 7: O pereche încălțăminte - Leonardo; Premiul 8: O trusă de cosmetice pt. 2 persoane; Premiul 9: Un pachet cu vitamine pt. 2 persoane; Premiul 10: Un pachet cu vitamine pt. 2 persoane; Premiul 11: Un portofel; Premiul 12: Un portofel.*

Extragerea premiilor va avea loc în data de 4 iunie 2015, ora 14.00, la sediul Asociației Caritas Eparhial Oradea, în prezența presei. Orice persoană care dorește este liberă să participe la extragere. Numerele câștigătoare cu premiile aferente vor fi afișate pe site-ul asociației, www.caritaseparhial.ro, și vor fi publicate în presa din Oradea în zilele următoare extragerii.

Persoanele care se află în posesia unui bilet de Loterie câștigător poate veni să își revendice premiul oricând din momentul anunțării numerelor câștigătoare, de luni până vineri, între orele 9.00 – 15.00, dar nu mai târziu de 12 iunie 2015. Înmânarea premiilor se va realiza la sediul Asociației Caritas Eparhial Oradea, din Oradea, str. Ep. M. Pavel nr 3.

Cheltuieli cu Centru de Zi

5.252 lei total cheltuieli lunare pe centru

169,41 lei cheltuieli pe zi pe centru

3,85 lei / copil

Centrul de Zi pentru copii Ioaniș a fost înființat în anul 2003 de către Congregația Surorilor Minime ale Reginei Purgatoriului. În 2014, Asociația Caritas Eparhial Oradea a preluat centrul, reluând activitatea începând cu data de 2 octombrie, oferind servicii sociale specializate, destinate copiilor care provin din familii aflate în dificultate.

În cadrul Centrului de Zi pentru copii Ioaniș se oferă zilnic servicii sociale pentru 44 de copii de clasele I –IV. De asemenea, 30 de copii de clasele V –VIII participă în fiecare vineri la activități – recreative orga-

nizate în cadrul centrului.

Beneficiarii Centrului de Zi sunt copii aflați în risc de abandon școlar, care provin din familii monoparentale sau familii aflate în dificultate.

Serviciile sociale oferite în cadrul Centrului de Zi pentru copii Ioaniș, sunt servicii sociale specializate care au ca scop prevenirea abandonului școlar, asigurarea unor condiții armonioase de creștere, educare și formare profesională, precum și dezvoltarea capacității individului pentru depășirea situației de nevoie socială.

Pentru îndeplinirea scopului propus, Centrul de Zi pentru copii Ioaniș, le asigură copiilor un mediu adecvat pentru a crește și a se dezvolta armonios, ajutându-i să se integreze în societate, oferindu-le șanse egale la educație cu ceilalți copii.

Programul Centrului de Zi pentru copii Ioaniș funcționează zilnic de luni până vineri între orele 12 -16.30. Activitățile desfășurate se realizează în funcție de nevoile reale ale copiilor. Astfel, copiii beneficiază zilnic de o masă caldă și o gustare, care le asigură resursele calorice necesare pentru buna dezvoltare. Ajutorul acordat în efectuarea temelor pentru școală precum și meditațiile extra școlare au ca scop sprijinirea părinților în educarea școlară a copiilor. Totodată, copiii participă la activități educative informale și formale prin care aceștia au ocazia de a adopta anumite atitudini, de a exterioriza anumite comportamente, construindu-și astfel profilul psihosocial.

Prin activitățile de creație se urmărește descoperirea talentelor artistice și muzicale ale copiilor, ținându-se cont de preferințele și particularitățile fiecărui copil. Aceste activități constau în confecționarea de felicitări, picturi, desene, colaje și diverse obiecte. În ceea ce privește activitățile recreative, acestea oferă copiilor beneficiari posibilitatea de a participa la activități de relaxare în timpul liber și joc. Toate aceste activități vin în folosul copiilor, ajutându-i să se dezvolte armonios, să devină persoane autonome, corecte, cinstit și responsabile și nu în ultimul rând să se respecte pe sine și pe ceilalți.

Pr. Olimpiu TODOREAN

Adunarea Eparhială

La Seminarul Teologic Greco-Catolic Sfinții Vasile, Grigore și Ioan din Oradea, a avut loc astăzi Adunarea Eparhială a preoților Episcopiei noastre.

Adunarea a început cu celebrarea Orei a III-a de către Preasfinția Sa Virgil Bercea, ca mai apoi meditația să fie ținută de către părintele protopop al Zalăului, Valer Părău. Alături de preoții au fost prezenți părinții protopopi, părinții vicari foranei, părintele vicar cu preoții Antoniu Chifor și părintele vicar general Florian Gui.

Preasfinția Sa Virgil la începutul discursului a prezentat situația în care se află Biserica Catolică în lume, dar mai ales în țările din Orient și luările de poziție ale Sfântului Părinte Papa Francisc. A fost făcută de asemenea și dare de seamă a anului 2014. Părintele Antoniu Chifor, vicarul cu preoții a prezentat organigrama Episcopiei. Mai apoi părintele Alexandru Dragoș, directorul Liceului Greco-Catolic Iuliu Maniu, a prezentat situația Liceului și modalitatea de înscriere pentru noul an școlar. Situația Facultății de Teologie

și a Seminarului Teologic a fost prezentată de rectorul Seminarului, părintele Anton Cioba.

Au mai luat cuvântul părintele protopop Gavril Buboși și părintele Olimpiu Todorean, care au prezentat preoților diverse probleme.

Biroul de presă

Vizita Înalt Preasfințitului Yannis Spiteris în Episcopia de Oradea

Înalt Preasfinția Sa Yannis Spiteris, Arhiepiscop de Korfu, în perioada 6 – 11 mai, s-a aflat în vizită în România, la Oradea pentru a vizita familiile preoților români care slujesc în dieceză condusă de Înalt Preasfinția Sa.

Miercuri 6 mai, Înalt Preasfinția Sa a participat alături de episcopii catolici și greco-catolici la Sfânta Liturghie celebrată la Satu Mare, pentru deschiderea lucrărilor Conferinței episcopilor catolici din țară. Joi, a efectuat prima vizită la Bocsig în județul Arad, pentru a vizita familia părintelui Simonel Boanchiș, preot în Grecia, iar în după-masa aceleiași zile a vizita familia părintelui Robert din Oradea.

Vineri 7 mai Înalt Preasfinția Sa a vizitat Seminarul Teologic Greco-Catolic Sfinții Trei Ierarhi din Oradea, Bazilica Romano-Catolică, Biserica Sfântul Ladislau, după care a plecat în pelerinajul de la Sighet, în memoria episcopilor martiri ai Bisericii, Valeriu Traian Frențiu († 11 iulie 1952) episcop greco-catolic de Oradea, Ioan Suci († 27 iunie 1953) Administrator apostolic al Arhidiecezei de Făgăraș și Alba Iulia, Tit Liviu Chinezu († 15 ianuarie 1955) episcop auxiliar de Făgăraș și Alba Iulia și Fericitul Anton Durcovici († 10 decembrie 1951), episcop romano-catolic de Iași.

Duminică alături de Preasfinția Sa Virgil au celebrat Sfânta Liturghie în Catedrala Sfântul Nicolae din Oradea, ocazie la care 30 de copii au primit Prima Sfântă Împărtășanie solemnă, după care a efectuat vizita în Parohia Domănești la părintele Cristian Vereș.

Luni 11 mai, Monseniorul Spiteris a vizitat Parohia Schimbarea la Față din Cartierul Velența, Centrul Social Caritas „Maria Rosa”, Liceul Don Orione și Parohia Tuturor Sfinților, Mănăstirea Franciscană Maica Domnului și Liceul Iuliu Maniu.

Biroul de presă

Klaus Iohannis, în vizită la Papa Francisc

Moment de importanță istorică, vineri, 15 mai 2015, în Vatican, pentru relațiile dintre România și Sfântul Scaun. În ziua în care se împlinesc 25 de ani de la restabilirea relațiilor diplomatice dintre cele două state, papa Francisc a primit vizita oficială a președintelui Klaus Iohannis.

Întâlnirea dintre Suveranul Pontif și președintele României a început în jurul orei 10.30. Papa a adresat colocvial lui Klaus Iohannis un scurt salut în limba germană, după care s-a folosit de italiană. La rândul său, președintele României a răspuns cu amabilitate în limba germană, iar succesiv s-a exprimat în limba română. Colocviile la cel mai înalt nivel au durat aproximativ 35 de minute. A urmat prezentarea delegației oficiale a României.

La tradiționalul schimb de daruri, președintele Iohannis, alături de soția sa Carmen, i-a dăruit Papei o medalie comemorativă privind originea creștinismului în România și o litografie cu orașul Sibiu în care se profilează bisericile diferitelor confesiuni și minorități lingvistice. Sfântul Părinte i-a oferit președintelui o medalie reprezentând "Îngerul păcii", care îmbrățișează în mod ideal pământul și strivește șarpele, simbol al dezbinării și războiului, alături de exhortația sa apostolică "Evangelii gaudium". Este prima vizită oficială a președintelui României Klaus Iohannis la Vatican.

Redăm mai jos comunicatul Sălii de Presă a Sfântului Scaun:

Suveranul Pontif a primit vineri, 15 mai, vizita oficială a președintelui României, Klaus Werner Iohannis, împreună cu suita. După întrevvedere cu papa

Francisc – se precizează într-un comunicat al Sălii de presă a Sfântului Scaun – Klaus Iohannis a avut o întrevedere cu cardinalul secretar de Stat, Pietro Parolin, însoțit de secretarul pentru Raporturile cu Statele, arhiepiscopul Paul Richard Gallagher.

În cadrul colocviilor cordiale, prilejuite de cea de a XXV-a aniversare de la restabilirea relațiilor diplomatice între Sfântul Scaun și România, care s-au reluat pe 15 mai 1990, s-a vorbit despre raporturile bilaterale, caracterizate de o colaborare rodnică, precum și de relațiile dintre autoritățile statale și comunitățile catolice locale, și de buna conviețuire dintre minorități.

De asemenea, încheie comunicatul, pe parcursul convorbirilor s-au abordat tematici referitoare la diverse regiuni ale lumii.

<http://ro.radiovaticana.va>
Redacția română Radio Vatican

Mesajul Preafericitului Cardinal Lucian

**Excelența Voastră,
Domnule Președinte,**

Vizita pe care o faceți astăzi la Colegiul Pontifical Pio Romeno de la Roma, după întâlnirea cu Sfântul Părinte Papa Francisc, ne onorează. Permiteți-mi ca în numele întregului cor episcopal al Bisericii Greco-Catolice Române să Vă spun "Bine ați venit" aici, în această casă, fondată de Papa Pius al XI-lea în 1937, în care s-au pregătit sub egida Romei mai multe generații de oameni de caracter. Oameni care, punându-se în slujba lui Dumnezeu, au sprijinit acele valori ce nu apun din conștiințele oamenilor oricât ar fi viața de grea. Pio Romeno, singura instituție românească sub egida Sfântului Scaun (Vaticanului), a devenit astfel expresia universalității omului care îl poartă pretutindeni pe Cristos.

Sfântul Părinte Benedict al XVI-lea, Papa emerit, spunea că adevărata criză este cea a credinței, a moralei. Calea pe care România se află astăzi este una de vindecare după perioada persecuției comuniste și de

revenire la normalitate. O normalitate a lucrurilor bine făcute. Credem că Biserica Greco-Catolică, prin harul Bunului Dumnezeu și sub ocrotirea Maicii Sfinte, poate fi și astăzi, așa cum a dovedit-o pe întreaga durată a existenței sale, o instituție care să susțină un astfel de proces. Fiindcă libertatea, în special cea religioasă, dreptul la exprimare, justiția, în toate formele ei, atât de necesare și astăzi, sunt drepturi pentru care episcopii, preoții și credincioșii noștri au fost dispuși în timpul

(continuare în pag. 19)

Comunicat

Luni, 11 mai 2015, la sediul Ministerului Educației și Cercetării Științifice, a fost semnat Protocolul cu privire la predarea disciplinei religie (cultul romano-catolic de limbă română, romano-catolic de limbă maghiară și greco-catolic), în învățământul preuniversitar de stat, și cu privire la organizarea învățământului teologic catolic. Din partea Conferinței Episcopilor din România a semnat Arhiepiscopul Mitropolit de București, Excelența Sa Mons. Ioan Robu, în calitate de Președinte. Din partea Ministerului Educației și Cercetării Științifice a semnat Domnul Ministru Sorin Mihai Cîmpeanu, iar din partea Secretariatului de Stat pentru Culte a semnat Domnul Ministru Secretar de Stat Victor Opașchi.

Protocolul este rezultatul unui efort comun din partea instituțiilor semnatare și are ca scop actualizarea și completarea Protocolului din 1993, precum și celelalte protocoale în vigoare. Totodată, prin includerea experienței dobândite în ultimele decenii și a noilor prevederi legale, semnatarii doresc să ofere un instrument eficient pentru contextul educațional contemporan.

Pr. Eduard Mihai COȘA
Secretar general

Noaptea muzeelor la Oradea

Odată cu sărbătorirea zilei Muzeului Țării Crișurilor din Oradea, ajunsă deja la a XIX-a ediție, a fost posibilă în noaptea de 16 spre 17 mai vizitarea muzeelor Episcopilor din Oradea: Greco Catolică, Romano Catolică, Reformată și Ortodoxă.

La Catedrala Greco Catolică Sfântul Nicolae s-au putut vizita cripta catedralei unde își dorm somnul de veci așteptând Învierea, ierarhi ai Episcopiei de Oradea ca: PS. Iuliu Hîrțea, PS. Vasile Hosu, PS. Iosif Papp Szilagyî, PS. Samuil Vulcan, PS. Moise Dragoș, PS. Ignatie Dărăbant, cât și canonici ai catedralei noastre: Simion Bran, Niculae Viteaz, Coriolan Tămâian, Ioan Dan, Ioan Pop și alții.

Printre exponatele ce au putut fi văzute s-au aflat o Sfântă Evanghelie, Un Potir, un Disc și o steluță care au aparținut Preasfințitului Valeriu Traian Frențiu pri-

(urmare din pag. 18)

persecuției comuniste să-și pună în joc libertatea și viața.

Pentru orice țară, legătura cu Sfântul Scaun al Romei este un semn de deschidere și de înțelepciune. În România de după eliberare, această legătură ilustrează nu numai regăsirea unei tradiții civice evidente și naturale, dar mai ales expresia aspirațiilor societății românești liberă să respecte demnitatea umană și principiile democratice ale statului de drept.

Prezența Excelenței Voastre, Domnule Președinte, ne onorează și constituie pentru noi ocazia de a Vă asigura de întregul sprijin și toată susținerea. Sub ocrotirea Fecioarei Maria, căreia îi este încredințat acest

mite fiind la 14 ianuarie 1938, cu ocazia împlinirii a 25 de ani de episcopat, precum și un Altar mobil de la anul 1930, și rasa purtată de Preasfinția Sa, alături de veșmintele arhieresti. Au mai putut fi văzute și cele două policandre dăruite de Maria Tereza și un Hrisov din anul 1911.

Biroul de presă

Colegiu, suntem plini de speranță înspre un viitor în care prin efortul tuturor, Țara noastră să fie vrednică de minunatul titlu: “Grădina a Maicii Domnului”!

Primiți, Vă rog, expresia înaltei mele prețuiri și stime, în numele întregii Biserici Greco-Catolice.

Arhiepiscop și Mitropolit de Alba-Iulia și Făgăraș
Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unite cu Roma,
Greco-Catolică

Cardinal † LUCIAN

<http://www.e-communio.ro>

Prezentare de carte

La târgul Gaudeamus din Oradea a avut loc astăzi, prezentarea cărții „În mâinile Domnului. Însemnări personale, 1962 -2003” a Sfântului Părinte Ioan Paul al II-lea / Karol Wojtyła, prezentare făcută de către: părintele doctor Alexandru Buzalic, părintele Cristian Bălănean și domnul Mihai Maci. La eveniment a fost prezent și Preasfinția Sa Virgil, Episcopul de Oradea.

Cartea a apărut prin grija Cardinalului Stanislaw Dziwisz, mitropolitul Cracoviei, care după ce prin testamentul Papei Ioan Paul al II-lea primește dispozițiile de a distribui toate obiectele personale ale sale, iar toate însemnările să fie arse, Cardinalul nu le arde ci le prezintă Congregației pentru Cauzele Sfinților de la Vatican, pentru că aceste însemnări conștiințe o cheie pentru a înțelege personalitatea Papei Ioan Paul al II-lea.

„Fie ca lectura însemnărilor personale ale Papei Ioan Paul II să ne ajute pe toți să descoperim profunzi-

mea spirituală a omului secolului XXI și să ne ducă la o și mai mare iubire pentru Dumnezeu și pentru semenii.“
(card. Stanislaw Dziwisz, mitropolitul Cracoviei).

Biroul de presă

Pelerinajul național de la Sighet

Devenit o tradiție mult iubită și mult respectată, pelerinajul anual de la Sighet a fost și anul acesta un moment de rugăciune comună a întregii Biserici și de amintire a celor care sfințesc Biserica prin sângele lor de martiri. Ziua a început cu o procesiune de la închisoare până la cimitirul din afara Sighetului, numit Cimitirul Săracilor, unde se odihnesc, pe lângă atâția creștini, intelectuali și preoți români, episcopii greco – catolici: Valeriu Traian Frențiu, Ioan Suci, Tit Liviu Chinezu. La Sfânta Liturghie, oficiată pe locul sfințit de sângele numeroșilor martiri, de către Preasfinția Sa Vasile, episcopul de Maramureș, au participat episcopi membri ai Conferinței Episcopilor Catolici din România, alături fiindu-le și Înalta Preasfinția Sa Yannis Spiteris, Arhiepiscop și Mitropolit de Korfu (Grecia), numeroși preoți și pelerini, veniți din întreaga țară.

În cuvântul de învățătură, PSS Petru Gherghel, episcop romano-catolic de Iași, a subliniat importanța acestui loc sfințit în viața noastră și în viața Bisericii. Acești martiri sunt o lumină pentru noi, spunea PSS Petru, iar pelerinajul în acest loc nu trebuie umbrit de tristețea morții lor, ci mai mult de bucuria jertfei și a sacrificiului lor pentru Cristos, Biserică și pentru neamul românesc. La finalul cuvântului de învățătură a scos în evidență faptul că nu există Înviere fără Vinerea Mare, nu există durere fără sentimentul de bucurie, sentiment ce apare la sfârșit, pentru a încununa efortul și sacrificiul produs de acea durere.

La sfârșitul Sfintei Liturghii, PSS Vasile a mulțumit tuturor celor care au ajutat la organizarea acestui pelerinaj, pentru însemnatul efort depus, episcopilor și preoților prezenți, și a lansat invitația pentru anul viitor. A urmat obișnuitul moment al agapei, care a înveselit inima numeroșilor pelerini prezenți.

Dacă Blajul este un punct de reper al școlii și intelectualității românești, Sighetul, prin sângele martirilor, jertfa și sacrificiul lor, cu siguranță a devenit un punct de reper al spiritualității și al neamului românesc.

Traian OSTAHE

